

Wijziging Werkloosheidswet

(Afschaffing loongrens, verlenging uitkeringsduur en herziening omschrijving uitkeringspercentages)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET
EINDVERSLAG

(Ingezonden 6 november 1964)

Nr. 7

Naar aanleiding van de vraag van enige leden van de vaste Commissie voor Sociale Zaken en Volksgezondheid welke grenzen in de overige E.E.G.-landen in acht worden genomen voor de berekening van de uitkeringen en van de premie, deelt de ondergetekende het volgende mede.

In de Bondsrepubliek Duitsland is de premie- en uitkeringsgrens gesteld op D.M. 9000 per jaar.

In België bedraagt de premiegrens B.frs. 103 200 per jaar. De uitkering daarentegen bestaat uit een vast bedrag, waarvan de hoogte van verschillende factoren afhankelijk is, zoals geslacht, leeftijd, woonplaats en burgerlijke staat van de betrokkene.

In Frankrijk bestaan twee systemen voor uitkering bij werkloosheid. Het ene is een door de overheid gefinancierd stelsel van werklozensteun, het andere is een door organisaties van werkgevers en werknemers bij overeenkomst getroffen privaatrechtelijke regeling. Deze laatste regeling kent een premiegrens van N.F. 49 000 per jaar en een uitkeringsgrens van N.F. 4833 per maand. Van belang hierbij is echter, dat de uitkering 35 pct. van het loon bedraagt.

In Italië wordt de premie geheven zonder inachtneming van een bovengrens. De uitkering bestaat uit een vast bedrag, waarop ten behoeve van gezinsleden toeslagen worden verstrekt.

In Luxemburg worden de uitkeringen bij werkloosheid geheel uit de openbare middelen bekostigd. Voor de berekening van de uitkeringen bestaat een grens van L.fr. 11 400 per maand.

De hierbovenvermelde bedragen geven de stand weer per 1 juli 1964.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

G. M. J. VELDKAMP.